

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Εἰς τὴν νυκτερινὴν Λειτουργίαν ἐπὶ τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου, τὴν νύκτα τῆς 31^{ης} Ἰανουαρίου/13^{ης} Φεβρουαρίου 2022, Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, προεχειρίσθη εἰς Πρεσβύτερον ὁ Ἱερομόναχος Ἀγιοταφίτης Ἀναστάσιος Κυρμιτσάκης, διακονητὴς ὢν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως.

Τὴν χειροτονίαν ταύτην ἐτέλεσεν ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεραπόλεως κ. Ἰσίδωρος, προετοιμάζων τὸν χειροτονούμενον διὰ τῶν κάτωθι Πατρικῶν λόγων αὐτοῦ:

“Εὐλαβέστατε Ἱεροδιάκονε Ἀναστάσιε,

Εὐλογημένη ἡ ὥρα τὴν ὁποία ἐπέλεξε ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης κ. κ. Θεόφιλος, νὰ σέ προαγάγει στὸν δεῦτερο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης. Ἡ χειροτονία σου σέ Πρεσβύτερο συμπύπτει μὲ τὴν ἔναρξιν τῆς πλέον σημαντικῆς περιόδου τῆς Ἐκκλησίας μας. Τῆς προετοιμασίας γιὰ τὴν λαμπροφόρο Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅριστε λοιπόν, ἀνοίγεται ἔμπροσθέν σου τὸ “στάδιον τῶν ἀρετῶν”[1]. Σοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐγκαταλείψεις τὰ ἔργα τοῦ σκότους, δηλαδὴ τίς κοσμικὲς μέριμνες, τὴν σύγχυσιν τοῦ μάταιου τούτου κόσμου καὶ νὰ φορέσεις τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, δηλαδὴ νὰ προετοιμαστῆς πνευματικὰ γιὰ νὰ ἀξιωθεῖς νὰ ἀτενίσῃς τὸ Ἅγιον Φῶς τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖο πηγάζει ἀπὸ τὸν ἴδιον Ἅγιον Τόπον, τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου μας, στὸν ὁποῖο ἐντός ὀλίγου πρόκειται νὰ κατέλθῃ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, γιὰ νὰ σέ ἀλλοιώσῃ γιὰ μίαν εἰσέτι φορά καὶ νὰ σέ καταστήσῃ σκεῦος ἐκλογῆς του.

“Ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδοὺ καιρὸς μετανοίας”[2]. Καὶ ἡ ταπεινότης μου θὰ συμπληρώσῃ: Ἰδοὺ Τόπος Πανάγιος, ἰδοὺ τὸ κέντρον τῆς σωτηρίας. Ὅποια τιμὴ σοῦ ἐπεφύλαξε ἡ θεία Χάρις μετὰ ἀπὸ μίαν μεγάλην διαδρομὴν καὶ περιπλάνησιν στὰ κοσμικὰ μονοπάτια καὶ ἀφοῦ σέ ἔβγαλε ἀπὸ τὴν “πλατεία ὁδὸν, τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ἀπώλειαν”[3], σέ εἰσήγαγε εἰς τὴν “στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν, τὴν ἀπάγουσαν εἰς τὴν ζωὴν”[4].

Ὁ Θεὸς ὠδήγησε τὰ βήματά σου, ὅταν πρώτη φορά εἰσῆλθες ὡς Προσκυνητὴς στὸν Πανίερον Ναὸν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ σπὶθα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἄναψε μέσα σου. Δέν ἀρκέστηκες μόνο εἰς τὸ Ἱερό Προσκύνημα, τὸ ὁποῖο ἐπὶ αἰῶνες ἐπιτέλεσαν ἑκατομμύρια προσκυνητῶν.

Ὁ Θεὸς ἔρωτας ἔτρωσε τὴν καρδιά σου καὶ ἔσβησε τὴν σαρκικὴν ἀγάπην, τὴν ὁποία ἔτρεφες ὡς πατέρας καὶ σύζυγος εἰς τὴν κατά κόσμον οἰκογένειάν σου. Ἀνακάλυψες τὸν θεῖον Μαργαρίτην καὶ πώλησες ὅλα σου τὰ ὑπάρχοντα γιὰ νὰ τὸν ἀποκτήσῃς. Κατάλαβες ὅτι τίποτα δέν συγκρίνεται μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Θυμήθηκες τὰ λόγια τοῦ Κυρίου μας, τὰ ὁποῖα εἶπε στοὺς Ἁγίους Αὐτοῦ μαθητάς καὶ Ἀποστόλους: “Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος”[5].

Σάν ἄλλος Παῦλος ὁ ἀπλοῦς ἄφησες πίσω σου τήν σύζυγο καί τά τέκνα σου καί ἔφυγες γιά νά σωθεῖς. Καί ἐνῶ στήν περίπτωση τοῦ ὁσίου Παύλου τοῦ ἀπλοῦ ἡ γυναίκα καί οἱ θυγατέρες του ζοῦσαν μέσα στήν ἀνομία καί δέν τούς ἄγγιξε καθόλου ὁ πόθος τοῦ πατρός τους γιά τήν ἀληθινή ἐν Χριστῶ ζωή, ἡ δική σου οἰκογένεια ὄχι μόνο ὠφελήθηκε ἀπό τήν ἀπόφασή σου, ἀλλά καί ἀκολούθησε τό παράδειγμά σου. Ζωντανή ἀπόδειξη στέκεται δίπλα σου ὁ κατά σάρκα γιός σου, ὁ ὁποῖος παρά τό νεαρό τῆς ἡλικίας του δέν ἐντυπωσιάστηκε ἀπό τίς σειρήνες τοῦ κόσμου, ἀλλά ἀντιθέτως προτίμησε νά σέ ἀκολουθήσει στήν Ἁγία Γῆ.

Ἀφοῦ λοιπόν μέ τή βοήθεια τοῦ θεοῦ ξέφυγες ἀπό τίς παγίδες, τίς ὁποῖες σοῦ ἔστησε ὁ διάβολος ἀπό τά ἀριστερά σου, στέκεσαι σήμερα ἐνώπιον ὄλων μας καί ἀναμένεις νά μπεῖς στό ἐνδότερον τοῦ καταπετάσματος.

Σέ αὐτό ἀκριβῶς τό σημεῖο θέλω νά σοῦ ἐπιστήσω τήν προσοχή, διότι ὁ κίνδυνος πού σέ περιμένει εἶναι πολύ μεγαλύτερος καί οἱ πειρασμοί εἶναι πολύ πιό δυσδιάκριτοι διότι, ἀφοῦ ὁ διάβολος ἀπέτυχε ὡς τώρα νά σέ ρίξει στούς ἐξ εὐνύμων πειρασμούς, τώρα σοῦ ἐτοιμάζει τούς ἄλλους πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι θά σοῦ ἔρθουν ἐκ δεξιῶν. Θά σέ πολιορκήσουν λογισμοί ὑπερηφανείας.

Θά νομίσεις ὅτι εἶσαι ἀνώτερος ἀπό ἄλλους ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι διακονοῦν σέ ἄλλα μέρη τῆς Γῆς. Ἡ τιμή καί ὁ σεβασμός πού θά σοῦ ἀποδίδεται ἀπό τούς εὐλαβεῖς προσκυνητές μπορεῖ πολύ εὐκόλα νά σέ παραπλανήσει καί νά νομίσεις ὅτι ἤδη ἔχεις φτάσει σέ μέτρα ἀγιότητος καί ὅτι ἐσύ εἶσαι τό κέντρο τοῦ κόσμου. Ὁ θαυμασμός καί τά κολακευτικά λόγια, τά ὁποῖα συνήθως ἀπευθύνουν οἱ διάφοροι ἐπισκέπτες σέ ὅλα τά μέλη τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, θά ἠχοῦν διαρκῶς στά αὐτιά σου.

Γιά νά σέ προστατεύσω ἀπό αὐτές τίς ἐπικίνδυνες σκέψεις θά σοῦ θυμίσω τί εἶπε ὁ Κύριός μας στόν ἐκλεκτό του λαό, τούς Ἰουδαίους, τούς ὁποίους εἶχε προωρίσει νά ἀποτελέσουν ἀναπόσπαστο μέρος τῆς θείας Οἰκονομίας. Αὐτόν τόν ἴδιο ἐκλεκτό λαό, τόν ἀποκάλεσε “Γεννήματα ἐχιδνῶν”[6], ἐπαναλαμβάνοντας τά προφητικά λόγια τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου καί Βαπτιστοῦ, ὅταν προέτρεπε τούς ὁμογενεῖς του νά “ποιήσουν καρπούς ἀξίους τῆς μετανοίας καί νά μὴν σκέφτονται ὅτι θά σωθοῦν ἐπειδὴ τυχαίνει νά ἔχουν πατέρα τόν Ἀβραάμ γιατί ὁ θεός μπορεῖ ἀκόμα καί τίς πέτρες νά μεταμορφώσει καί νά τίς μετατρέψει σέ παιδιά τοῦ Ἀβραάμ”[7].

Ἔτσι καί ἐσύ νά μὴν νομίσεις ὅτι μόνο ἡ φυσική σου παρουσία στόν Πανάγιο Τάφο τοῦ Κυρίου μας ἀρκεῖ γιά νά σοῦ ἀνοίξει τόν δρόμο πρός τήν σωτηρία. Κανείς ἄνθρωπος, ὅσο ἀκόμα ἀναπνέει δέν μπορεῖ νά θεωρήσει δεδομένη τήν σωτηρία του. “Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν βιάζεται καί βιασταί ἀρπάζουσιν αὐτήν”[8].

Οὔτε πάλι νά νομίσεις ποτέ ὅτι ἐμεῖς εἴμαστε οἱ προστάτες καί φύλακες τοῦ Παναγίου Τάφου καί τῶν λοιπῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, σάν νά ἦταν ὁ Κύριος καί θεός μας ἀδύναμος καί νά εἶχε τήν ἀνάγκη ἀπό ἐμᾶς τούς ἁμαρτωλούς νά τόν προστατεύσουμε.

Μὴν τυχόν καί συμβεῖ καί σέ ἐμᾶς αὐτό πού βλέπουμε νά συμβαίνει στόν περιούσιο λαό του, ὁ ὁποῖος ἐνῶ κλήθηκε ἀπό τό θεό καί προετοιμάστηκε γιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ θεοῦ, ἐν τούτοις ἡ Φαρισαϊκή του ὑπερηφάνεια τόν τύφλωσε καί δέν ἀναγνώρισε τόν Σωτῆρα.

Γιά αυτό, όπως ακούσαμε σήμερα τά τροπάρια του Έσπερινοῦ καί του Ὁρθρου θά σου ἀπευθύνω καί προσωπικά τίς ἴδιες συμβουλές. Φρόντισε μέ ὅλες σου τίς δυνάμεις νά διατηρήσεις ταπεινό φρόνημα. Αυτό θά τό κατορθώσεις ἀρχικά μέ τήν ὑπακοή, τήν ὁποία θά ἐπιδείξεις στήν ἀγόγγυστη ἐπιτέλεση του διακονήματός σου. Ἐάν ὁ Διάβολος σου σπείρει σκέψεις σάν ζιζάνια ὅτι δῆθεν θά ἔπρεπε τό διακόνημά σου νά εἶναι ἀνάλογο μέ τήν ἡλικία σου, τότε ἀμέσως νά ἐπαναλάβεις τά παντοδύναμα λόγια του Κυρίου μας στό Σαραντάριο Ὅρος “ὑπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ”[9] καί νά διώξεις ἀμέσως τούς πονηρούς λογισμούς.

Ἰδιαιτέρως, ὅταν ὁ κόπος τῆς ἡμέρας θά σου κλείνει τά βλέφαρα καί θά σου φέρνει λογισμούς ἐξαντλήσεως, ἐσύ θά σκέφτεσαι τήν αἰώνια ἀνάπαυση στους κόλπους του Ἀβραάμ πού θά ἔχουν ὅσοι νίκησαν τό σαρκίό τους καί ὑπερέβησαν τή φύση τους, ὅπως ἀκριβῶς βλέπουμε τήν τοιχογραφία του ὁσίου πατρός ἡμῶν Σάββα του Ἁγιοσμένου στήν Τράπεζα τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Λαύρας νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι: “ὅστις σάρκα ἐνίκησεν, οὗτος φύσιν ἐνίκησε. Ὁ δέ φύσιν νίκησας, πάντως ὑπέρ φύσιν ἐγένετο”[10].

Νά μοιάσεις στήν ἀνεξικακία τόν νεοφανέντα καί λαοφιλή Ἅγιο Νεκτάριο, ὁ ὁποῖος παρά τούς σκληρούς διωγμούς, τούς ὁποίους ὑπέστη ὄχι ἀπό ἀλλοθρήσκους καί ἀλλοεθνεῖς, ἀλλά ἀπό τούς ἰδίους του τούς ἀδελφούς Ἀρχιερεῖς καί Ἱερομονάχους, ἐν τούτοις οὐδέποτε ἐγόγγυσε καί πολύ περισσότερο οὐδέποτε παραπονέθηκε ἐναντίον τινός καί ὑπέμεινε τίς ἀπάνθρωπες συκοφαντίες μέ ὑπομονή καί ἀνεξικακία.

Στήν πλήρη ἀποταγή, ἄς ἔχεις μπροστά σου ζωντανό παράδειγμα τόν Ἅγιο Μάξιμο τόν Καυσοκαλυβίτη καί νά εἶσαι πάντοτε ἕτοιμος ὅπως ὅλοι οἱ Ἁγιοταφίτες νά ἐγκαταλείψεις τήν θέση, στήν ὁποία βολεύτηκες καί ἀναπαύτηκες καί νά προσαρμοστεῖς σέ ὁποιαδήποτε νέα κατάσταση προκύψει.

Πάνω ἀπό ὅλα νά τιμήσεις τό θεῖο δῶρο τῆς Ἱερωσύνης, τό ὁποῖο πρόκειται νά λάβεις ἐντός ὀλίγου ἐντός του Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου. Νά τελεῖς τήν θεία καί Ἱερά Λειτουργία μετά φόβου θεοῦ καί ἀγάπης μή ἔχων λογισμούς μνησικακίας ἐναντίον τῶν ἀδελφῶν σου. Νά ἔχεις τό θάρρος νά ζητᾶς συγγνώμη ἀπό τούς ἀδελφούς σου ὅταν σφάλλεις καί νά συγχωρεῖς ὅσους σου προκάλεσαν ἄθελά τους θλίψη.

Τηρώντας τά παραπάνω δέν θά εἶσαι μακριά ἀπό ἐκεῖνον τόν δοῦλο του Ἐυαγγελίου, ὁ ὁποῖος ἀξιώθηκε νά ἀκούσει ἀπό τόν Κύριό του τό: “Εὔ, δοῦλε ἀγαθέ καί πιστέ! ἐπί ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπί πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τήν χαράν του Κυρίου σου”[11].

Καί τώρα κλίνει τό γόνυ καί ἄνοιξε τήν καρδιά σου γιά νά δεχθεῖς τήν θεία Χάρη του Παναγίου καί Τελεταρχικοῦ Πνεύματος, πού θά σου θεραπεύσει τήν οἰαδήποτε πνευματική ἀσθένεια καί θά ἀναπληρώσει τίς ἐλλείψεις σου, γιά νά σέ καταστήσει ἄξιο Λειτουργό ἀγιάζοντας ἐμᾶς καί ἀγιαζόμενος ὁ ἴδιος. Ἀμήν”.

Ἄμα τῆ ἐπιθέσει τῶν χειρῶν του Ἀρχιερέως ἐπί τῆς κεφαλῆς του χειροτονουμένου, τῆ ἐπικλήσει τῆς θείας Χάριτος καί τῆ ἀναγνώσει τῶν μυστικῶν εὐχῶν καί τῆ ἐπιδόσει τῶν ἱερῶν ἀμφίων, ὁ λαός ἀνεφώνησεν “ἄξιος! ἄξιος!” καί ὠλοκληρώθη τό Μυστήριον τῆς χειροτονίας διά του “αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς του Ὑψίστου”.

Τόν χειροτονούμενον καί τούς τιμήσαντας αὐτόν ἐδέχθη ἐν συνέχειᾳ ὁ Γέρων Σκευοφύλαξ εἰς τό Γραφεῖον αὐτοῦ.

Κατά τήν τάξιν, ὁ χειροτονηθεὶς ὑπέβαλε τά σέβη αὐτοῦ καί ἔλαβε τήν εὐλογίαν τοῦ Μακαριώτατου τήν πρωίαν τῆς Δευτέρας, 1^{ης} /14^{ης} Φεβρουαρίου 2022.

Εἰς τό πλαίσιον τοῦτο ὁ Μακαριώτατος ἠλόγησε καί τά ρᾶσα τοῦ δοκίμου Γεωργίου Κυρμιτσάκη, υἱοῦ τοῦ χειροτονηθέντος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

[1] Ἰδιόμελον τῶν Αἵνων τοῦ Ὁρθρου Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς

[2] Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς

[3] Ματθ. 7, 13

[4] Ματθ. 7, 14

[5] Ματθ. 10, 37-38

[6] Ματθ. 23, 33

[7] Λουκ. 3, 7

[8] Ματθ. 11, 12

[9] Ματθ. 4, 10

[10] Τοιχογραφία Τράπεζας Ἱερᾶς Λαύρας ὁσίου Σάββα

[11] Ματθ. 25, 21